

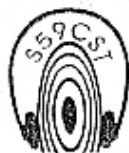
S5 OBALNI

Številka 12, Letnik V

December 2001

GLASILO RK JADRAN S59CST

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Vanja
S59AV

Urednik
Informativnih
Prispevkov

S57LO
Boris

Glavni
urednik

S53MA Alen

S53Z
Zarko

Tehnični
urednik

Urednik
QRP rubrike

S57NKI
Danijela

Direktorica ekspedita

Adi

S55M

Urednik
kontest rubrik

Gregor S53RA
Urednik rubrike
tehničnih člankov

Uredniški odbor S5 Obalni 2000 - 2001

Tisk: S58RU Rudi

Potegnem črto – spodaj (ali pa zgoraj) pa se nabere kar nekaj dogodkov, ki smo jih v tem letu izpeljali obalni radioamaterji.

Če začnemo pri izolskem klubu: letos so organizirali tečaj za radioamaterje III razreda in uspešno izpeljali izpit. Na tem izpitu sta opravila izpit za prvi razred tudi Gregor, S53RA in Rudi, S58RU. Prav tako so v Izolani uredili nove klubske prostore v telovadnici v Livadah, za kar ima veliko zaslug Mirko, S56FMZ. Člani koprskega kluba so sodelovali na odmevnih tekmovanjih v tujini. Adi, S55M v Italiji, na Slovaškem in v Franciji (v tej številki si lahko preberete članek o kontestu v Italiji, Adi pa bo svoje dogodivščine v ostalih dveh ekspedicijah pripravil za naslednji številki), mešana obalna ekipa z gosti je spet okupirala Krk in in popravila svoj rekord v Iota kontestu ter uspešno izvedla field day. Pirančani smo avgusta v času mednarodnega vikenda svetilnikov aktivirali piranski svetilnik (o tem ste že lahko prebrali članek dve številki nazaj). Postavili smo tudi nov antenski stolp (tudi o tem več v tej številki). Uspešno smo aktivirali naše člane za KVP ZRS saj nas je v tekmovanju sodelovalo 16, v kategoriji radioklubi pa smo neuradno na drugem mestu. (pa tudi če ne bi bili, nič hudega) V piranskem klubu bomo dobili tudi prvega častnega člana. Upravni odbor je na rednem sestanku prejel in obravnaval predlog, da se Vlado, S57KV podeli častno članstvo. Vlado je pionir radioamaterstva na Obali, dolgoletni sekretar piranskega kluba, človek in radioamater, ki je vzgojil veliko mladih radioamaterjev, ter jih, po njihovih besedah, ni naučil samo "klofanja" ampak jim je bil s svojim zgledom, načelnostjo in visoko moralo tudi vzgojitelj in učitelj za življenje. Njegove vloge in doprinosi radioamaterstvu se ne da izmeriti s številkami. Upravni odbor je pobudo sprejel, tako da bo Vlado z letom 2002, ob njegovi 70 letnici, postal prvi častni član Radio Kluba Piran. Vlado, čestitke in hvala!

Na koncu se bom ustavil še pri našem S5 Obalnem. Začelo se je peto leto izhajanja.

Uredniškemu odboru so že malo pešale moči, vendar pa smo dobili pomoč z novim urednikom Gregorjem, S53RA, ki je s svojo navdušenostjo spet potegnil voz naprej, tako, da se za prihodnost ni bati. Upam, da ste bralci z njim zadovoljni, tako kot smo mi, ki ga ustvarjamo!

Skratka, veliko je bilo narejenega in mislim, da smo z odhajajočim letom lahko zadovoljni vsi. Potrudimo se, da bomo kaj takega lahko rekli tudi v letu 2002! Vsem skupaj želim vesele Božične praznike in uspešno Novo leto 2002!

73 Boris, S57LQ

VABILO NA 5. SILVESTRSKI SKED

Kot že štirikrat doslej, smo se tudi letos v uredništvu S5 Obalnega dogovorili, da se bomo slišali in si voščili na zadnji večer iztekajočega se leta. Zato **vabimo** vse bralce časopisa S5 Obalni, ravno tako pa tudi vse ostale radioamaterje, da se nam pridružijo na SILVESTRSKEM SKEDU S5 OBALNEGA ČASOPISA.

Sked bo vodil **Miloš, S54G**, in sicer: v **PONEDELJEK, 31. 12. med 20. in 22. uro po lokalnem času.** (1900 - 2100 GMT) Dobimo se na frekvenci **145.550 Mhz - V44 (S22).**

Malo statistike minulih Silvestrskih skedov:

1997 - 32 udeležencev

1998 - 45 udeležencev

1999 - 42 udeležencev

2000 - 46 udeležencev

V prvi številki S5 Obalnega v letu 2002 bo Miloš, S54G objavil "rezultat" SKED-a in prav zanima me, ali bomo popravili lanski "score"!

Torej, 73 do slišanja v Silvestrskem SKED-u.

Vanja, S59AV

OM/S53T/p Zgodba

Z Janom (OM3ID) sva se med obiskom stojnice ZRS na letošnjem HAM radio sejmu v F- Hafnu dogovorila o možni ekspediciji na Slovaško. Zadeva je bila dogovorjena v petih minutah in vržena skica QTH na papir. Sledilo je še nekaj telefonskih klicov in odločitev je padla - gremo na Slovaško.

Fantje, varianta za Slovaško obstaja, kaj pravite? Slave (S57DX): "Ja pa kaj še, kam boš lazu...." Sašo (S52T): "Valjda, varianta je ok, kar zmeni se...."

Ja, s Sašotom sva si bila edina v odločitvi, tako sem začel pospešeno skladati vse ostale info. za ekspedicijo. Izkazalo se je, da je organizacija kaj takega le malo drugačna stvar, kot pa kontest na Mokrcu. Robo je bilo potrebno pazljivo selektirati, saj nismo imeli kakšnega resnega vozila za prevoz do Slovaške. Jaz grem s Katro sem bil brihten, medtem ko sta se Slave in Sašo odločno uprla ... (Še zdaj ne vem zakaj.)

Sašo je velikodušno odstopil svojega Colta iz dežele vzhajajočega sonca, katerega smo z veliko mero znanstvene fantastike naložili dan pred odhodom. Naslednji dan smo kar na magnetne nosilce za smuče pribili antene in stolp ter veselo zjutraj odrinili na pot. Pot je potekala mirno in na našo začudenje brez kakršnihkoli eksibicij na mejah. Z Janom smo se dogovorili prek FM tako, da smo se zelo kmalu tudi našli. Po uvodnem predstavljanju smo odšli v njegovo službo. Tip dela v telekomunikacijskem stolpiču (160m višine) nad Bratislavo. Seveda nas je švercnu gor in znašli smo se nekje na 80m nad zemljo s prečudovitim pogledom na Bratislavo z okolico. S Sašotom sva šla na obhod na balokon, medtem ko se je Slave trdno držal notranjosti stolpa. Po ogledu smo odšli na lokacijo OM3U, ki je v opuščeni vojaški bazi. Zvečer pa smo šli še na kratek izlet po Bratislavi z obveznim

očuvanjem žlahtne tekočine v naša grla...

Pozno zvečer smo skupaj z Janom opravili še zadnji bojni plan za kontest. Robe je bilo še vedno preveč in Jan je samo jamral kako bo to treba peš zноситi cca 20 minut na hrib. Kaj 20 minut - ni problem sem bil še vedno optimist. Vseeno smo opravili še dodatno redukcijo tehnike in vse skupaj smo spravili nazaj v avto, ter pripravili za odhod.

V petek smo zgodaj zjutraj odrinili na 330 km oddaljeno kontest lokacijo v "Nizke Tatré". Med vožnjo smo samo občudovali vse lokacije s katerih je Jan že delal. Popoldne smo se znašli v Jasni - znanem smučarskem centru katerega vrh CHOPOK je 2024m ASL. Robo smo dali na sedežnico in jaz sem že začel sumljivo gledati tistih 20 minut od konca sedežnice do vrha. Konec sedežnice je na 1640m, kočica pa na 2024m in tabla pri sedežnici je moje preproste izračune potrdila - 45 minut do vrha... med tem pa prejmem "stimulativni" SMS od Adija (S55M), kako so oni tudi že na pol in čakajo na drugo sedežnico. "Jeb... ham radio, a je bilo tega

treba," se je zelo optimistično oglasil Slave, ko sva si s Sašotom nalagala robo na ramena in štartala v hrib. Šašo s 45 kg v ruzaku, Slave z svojimi 110 kg, ter ruzakom in stolpom, Jan s tremi F9FT in svojim ruzakom ter jaz z linearjem, svojim ruzakom ter še s Sašotovim osebnim ruzakom (75 kg kpl) smo izgledali kot četverica norcev, ki je malo sadistično usmerjena proti samemu sebi. Vrh je prvi dosegel Sašo v dveh urah in jaz dobre pol ure kasneje. Jan je počasi sopihal za mano, medtem ko sva s Sašotom odšla še enkrat dol saj sva vedela kaksno je stanje pri Slavcu. Po razbremenitvi je najprej enega prižgal in me globoko preklel. Sam se je pojavil na vrhu nekje štiri ure po začetku vzpona.

Po dežju "sočnih hvalnic" na moje nore ideje smo se lotili ogleda objekta. Odločili smo se za

delo iz stopnišča, saj je tam najbližje do anten. Do večera smo imeli že vse postavljeno in pripravljeno razen antenskih sistemov, katere smo pustili za naslednji dan. Sledil je ogled sosednje planinske kočice in dolivanje zaloga goriva v naših organizmih....

Noč je minila hitro, kajti adrenalin mi je že ob zgodnjih urah pognal kri in me vrgel iz spanca. Že v spalni vreči se mi je čudo zdelo, zakaj se tresejo stekla na stavbi, medtem ko je že zmraznjeni Slave prišel nazaj iz prvega cigareta. "Fant vleče kot pri norcih," mi je zadevo razjasnil. Zunaj je bilo - 3C ter veter s sunki do 120 km/h. Odrznel sem eno nastropje višje, ter takoj zamoril meteorologe za podrobnejše informacije. Slika je bila vse prej kot rožnata, vreme bo cel vikend slabo z močnim vetrom. "Tudi prav," sem si dejal, ampak jez se ne dam kar tako, gremo šraufat. Delo je potekalo zelo počasi zaradi razmer na strehi. Sam dvig sistema pa je bila alpinistično radioamaterska norija. No, s skupnimi močmi smo vsi premraženi in mokri le uspeli zadevo spraviti v operativno po dobrih štirih urah muk. Kasneje postavimo še pomožen sistem in anteno za "trošenje energije".

Na srečo tokrat nismo imeli s seboj v ekipi še Murphy-ja, tako, da so vse zadeve delale razen papige, ki pa ni bila pomembna. Testiranja so potrdila zle slutnje - statika, vendar vajeni že vsega "dobrega" iz banda doma, smo štartali z vso silo. Jan je negodoval, ker nismo pobirali postaj, ampak smo klicali, vendar se to pokaže za pravilno odločitev. Vreme pa je vzelo svoj davek, kar je bilo opaziti zlasti ponoči, ko so prišla gluha obdobja tekmovanja. Nedeljsko jutro ni prineslo nič boljšega vremena. Jan je zmajevaje z glavo opazoval dogajanje na strehi in večkrat prišel po pomoč, saj je enega od rotatorjev polomilo, ter anteno navilo okoli stolpa.

Pri popraviljanju antene sem se moral začasno

privezati na ploščad, kajti vetrer je postal orkanski. Stolp z glavnim antenskim sistemom (2x17 el. F9FT) pa je izgledal zviti kot da bi delali EME in ne normalen kontest. No, na srečo je bil rotator edina stvar, ki je odletela. Tekmovanje smo srečno zaključili s 507 QSO. Sledilo je takojšnje pospravljanje in pakiranje, ki smo ga uspešno zaključili zvečer z izdatni zalitjem v koči...

Ponedeljek je pomenil še en napor. Znesli smo vso opremo po enaki poti nazaj v dolino. Po dosegu dna so se nam noge kar pošteno tresle saj je teža očitno bila le prevelika. Pot v Bratislavo je mila hitro, tako, da smo se že popoldne spakirali nazaj v prvotno stanje iz Slovenije. Sledilo je tuširanje in kosilo. Pozno popoldne smo se poslovili in jo mahnili proti domu. V zgodnjih jutranjih urah smo srečno prispeli domov, kjer smo robo razložili v mojo garažo. Ostali so prijetni spomini in ogromna izkušnja. V glavah pa se je že porajalo novo vprašanje: Kam pa naslednjič?

Dane S57CQ

Popravek

V novemski številki so bili pri Tomovem (S56RSV) članku tam, kjer bi morali biti podatki za piransko packet radio vozlišče, še enkrat objavljeni podatki SuperVozlja Koper. Tehnične podatke piranskega vozlišča objavljamo sedaj:

S55YOB : PIRAN

*** Osnovni podatki SuperVozlja PIRAN:S55YOB - Malija JN65TM 280+28m asl ***

Kanal	Hitrost	Modulacija	Frekvenca	
ANTENA	Zveza z			
Channel	Bitrate	Modulation	Freq.(MHz)	
pol./azim.	Link to			
1	1M2288 bps	BPSK	2360.000	H/W
Link S50FPP				
2	1M2288 bps	BPSK	----	----
nepovezank./unused ch				
3	1M2288 bps	BPSK	1298.680	H/NE+S
S55YKP,S55YSE, upor.				
4	1M2288 bps	BPSK	----	----
nepovezan k./unused ch				
5	76k8 bps	Man./WBFM	434.050	V/W
uporabniki/users				
6	38k4 bps	Man./WBFM	434.200	V/W
uporabniki/users				
7	19k2 bps	Man./WBFM	----	----
nepovezan k./unused ch				
8	19k2 bps	KISS	zica/wire	----
vzdrževanje / sysop				
9	1k2 bps	AFSK/NBFM	----	----
nepovezan k./unused ch				
10	2k4 bps	Man./WBFM	----	----
nepovezan k./unused ch				

SuperVozelj HW: MC68360-25MHz, 2048kB
CMOSRAM, 64kB EPROM,
3*Z85C30SCC,DMASCC
SuperVozelj SW: S53MV & S52D & S57MMK
SuperVozelj V84 1500MTU

Antene po kanalih: 1 - SBFA 3 - 2xSBFA 5 -
5 el. Yagi 6 - 5 el. Yagi 9 - vertikalna
Sysops: S56RSV, S53KP, S56IAI

PIRAN:S55YOB>

Gregor, S53RA

S5obalni na internetu (2)

Po manjših tehničnih težavah je nekje sredi novembra zaživela nova spletna stran našega časopisa. Tako lahko na novem naslovu <http://www.qsl.net/s5obalni> najdete radioamaterske obraze, razne članke in še kaj zanimivega. Strani so v nenehnem izpopolnjevanju, nekatere stvari še ne delujejo kot bi morale, tudi grafično naj bi zadeva v prihodnosti dobila nekoliko lepšo obliko, v končni fazi pa bomo gor postavili večino objavljenih člankov. Žal pa se precej le-teh ni ohranilo v elektronski obliki, tako da nas čaka še precej dela (pretipkavanje – prostovoljci ?). Vsekakor pa še enkrat k sodelovanju vabljeni vsi s kakršnimikoli predlogi in kritikami, da bo stvar izgledala še bolj ufb.

Za konec pa bi omenil še spletne strani radiokluba Piran, za katere skrbi Aleš, S56IAI in si jih lahko ogledate na <http://fpp.hamradio.si/s58u>.

IINY 2002 & vse, kar pride zraven -

Gregor, S53RA

STOLP

Je že tako da antenskih stolpov ni nikoli dovolj. Samo pogledjmo Simobiwireless stolpiče, ki rastejo kot gobe po dežju! Naš KV stolp se je tako nekje sredi poletja odločil, da stoji na privatni parceli in seva kot sto hudičev, zato je zahteval premestitev! Ker ga nismo jemali resno je zavil antenski kabel dvakrat okoli rotorja, tako da anten nismo mogli niti pošteno obrniti več. Seveda nas je zelo razjezil, zato smo se odločili, da bomo kar novega postavili, pa naj si on misli! Eno soboto smo se tako odpeljali v Postojno k Alenu, S53MA. Doroteja, njegova prijazna YL, nam je skuhala kavo in nam ponudila odlične piškote ki se imenujejo "išlerji" Mislim, da še tako sestradani termi ne bi tako dobro opravili dela kot smo ga mi (Miloš, S53EO, Vanja, S59AV in Boris, S57LO). Nato smo se odpravili v Hruševje k Petru, Alenovemu prijatelju, ki za hobi včasih kaj zvari. (Alenu je že zvaril en stolp) Še prej smo se seveda ustavili v domači pekarni kjer pečejo išlarje in jih kupili vsak dve kili. Pri Petru smo nato ob kozarčku slivovke za dobrodošlico sedli za mizo in začeli razglabljati kakšen stolp bi imeli. Po približno uri in pol smo se odločili za 12 metrski stolp iz štirih sekcij po tri metre, zvarjen v trikotnik s stranico 30 cm. Za rotor smo predvideli kletko ki objema stolp in se veselo vozi po njem gor in dol, seveda če kdo vrti škripec, hi. Dogovorili smo se, da bo končan v treh tednih. Seveda je bilo treba pripraviti tudi temelj, vendar smo to preložili na čas ko naj bil stolp končan, ker je bilo potrebno vznožje stolpa zabetonirati v sam temelj. Stolp je bil tudi končan v dogovorjenem roku, tako, da smo ga šli v Hruševje iskat, hkrati pa smo se dogovorili za akcijo v klubu, da izkopljemo luknjo in zabetoniramo temelj. Spet smo se zbrali eno

sončno soboto. Na našo srečo je bil tam en kopač s šoferjem. Smo ga vprašali če bi dvakrat zamahnil in nam skopal luknjo. Pa fant ni dobro slišal na to uho, mi pa smo skomignili z rameni in rekli "bomo pač na roke, saj smo se tako tudi zmenili". Ko smo pogledli bodočo luknjo pa nam je bilo tako hudo, da smo odšli na kavo. In glej ga kopača, ko smo prišli nazaj, se je ravnokar postavil v pozicijo za izkop. Dvakrat je zamahnil... in je bile luknja. Za vedno bo ostala skrivnost ali je kopač prepričal šoferja ali je bilo obratno. Nas pa seveda ni kaj dosti zanimalo. Zalaufali smo mešalec in začeli mešati da je bilo cementu kar slabo, pesek je pa od "muke" škripal.

Malo smo sicer telovadili ko smo morali spraviti vznožje stolpa v "live" ampak potem je pa kar šlo. Z delom smo končali zgodaj popoldne. Temelj smo potem pustili dva tedna, da se "uleže"

Potem smo se dogovorili za novo akcijo, postavljanje stolpa. Tu je bilo potrebno malo več usklajevanja, saj smo morali za ta dan naročiti dvigalo, pa še Peter je prišel pomagat. Ko smo se zbrali smo najprej podrli stari stolp in odmontirali iz njega antene in rotor. Sledila je montaža rotorja v kletko in sestavljanje prvih dveh sekcij stolpa, ki smo ji dvignili na roke.

Osatli dve sekciji pa sta šli na svojo pot proti vrhu z dvigalom. Nato smo še podrli ukv stolp, ker so pač antene in rotor potrebne remonta. Dvigala nismo več potrebovali, zato ga je šofer odpeljal. Pregleda je bil potreben tudi naš 3 el beam, ki nikakor ni hotel več vedeti kaj je to dober SWR. Ugotovil smo, da je en trap odpovedal poslušnost (po domače: bil je skurjen) zato smo mu to oprostili in ga takega kot je poslali na novo delovno mesto (zato, ker imamo v načrtu novo anteno). Seveda smo pred zapeljali kletko dvakrat do vrha in nazaj,

preverili spoje na sekcijah in na kletko napeli sidra, da nam burja stolpa ne odpihne. Sledila je montaža jagice za 50 Mhz in beama, ter dvig kletke na vrh. Da kletka ne visi samo na dvizni jekleni vrvi ima na vrhu tudi zaporo. Sicer je treba splezati na vrh in jo ročno nastaviti, vendar pa to zdaj ni več tak problem. Sama kletka je izdelana tako, da rotor ne nosi nobene obremenitve ampak samo vrti antene, obremenitve pa prenašata dva ležaja, ki sta privarjena na kletko. No, če koga zanimajo bolj podrobni tehnični podatki naj se javi v piranskem radiklubu.

Tako smo prišli do spodobnega stolpa, ki bo zdržal tudi močnejšo burjo (sicer jo je že, pa tudi zdaj ko to pišem, piha okolo 100 km/h), antene in rotor pa so nam zdaj bolj dostopni za servis. In če Murphy pravilno deluje, ne bi smeli imeti nobenega problema z antenami ravno zato, ker je dostop enostaven. In če bo res tako, bomo zelo zadovoljni. Ostala nam je še postavitev UKV stolpa, ki bo pač moral počakati na boljše čase...verjetno spomladi naslednje leto.

S57LO, Boris

Puglia 2001-Flash report

Misel, da bi se udeležili vhf tekmovanja iz tujine se je porodila med menoj in Brankom S57C že dolgo nazaj, ker je človek pač radoveden, kako se na drugi strani sliši contest! Najprej je bil cilj IT9-Sicilija a so visoko letajoče želje po analizi stroškov pristale na zemlji in odločitev je padla: Gargano JN7IUR!!! Dovolj daleč in dovolj blizu, da si lahko privoščimo. Ampak, če smo že na stroških nastanitve in prevoza prišparali, lahko vsaj pokrijemo vse RA frekvence od 2m do 10Ghz, kar je 500 % več od

štarne misli,ko naj bi delali le 144Mhz. In ker smo fantje od fare smo vso opremo naložili na kombi (Hvala stric Janko) in prikolico (Hvala stric Janko2). Tile strici Jankoti imajo pa res posluh za radioamaterstvo,tako moj,kot Brancetov!!!

In že je prišel mesec Julij in ekipa je že sedela v kombiju in potovala proti jugu. Spotoma smo še sredi noči v Mestrah pobrali Mirka-IK3UNA,ki je bil ves prestrašen,ko so okoli njega na železniški postaji hodili razni sumljivi obrazi. Ni se toliko bal zase,kot za to,da bi mu kdo ob morebitnem spancu izmaknil nahrbtnik z IC275H.

Vse se je dobro izteklo in vožnja proti garganu se je nadaljevala.800km smo premagali brez težav in kopanje po dolgi poti,se je kar prileglo. V San Pietru in Lamis sta nas pričakala Antonio IK7XXG in Pietro IZ8ECU. Od tu naprej smo spoznali,kako zelo gostoljubni so ljudje na jugu Italije.

Po pivu in še enemu pivu,smo izpili še eno in nato nadaljevali pot na cca. 1000 m visok hrib na Garganskem polotoku.Super razgled na vse strani,tako za oči,kot za radijske signale.Raztovorili smo opremo,domačini pa so nam postavili mega šotor za PPS. Po pripekanju sonca smo uvideli,da bi naša ideja,da delamo iz kombija zelo zelo "pekla".Za četrtkov večer je še ostalo nekaj časa za druženje z domačini in preganjanje krav,ki so na vsak način hotele testirati našo opremo s svojo težo.Nihče jih ni štel toda verjemite,bilo jih je precej,saj smo bili znotraj njihove ograde in s tem gostje na njihovem pašniku,glavni izganjalec med nami,pa je bil Tone S57Q,ki je mimogrede opazil,da zaljubljeni bik nima kaj dosti posluha za njegove prometne napotke.Ker preganjanje ni obrodilo sadov,smo opremo raje postavili na varno in se prijetno utrujeni odpravili spat.

Petek je bil dan za postavljanje stolpov in opreme:2m=2x16el.i0jxx+PreAmp+3CX800+IC 275H;70cm=4x21el.F9FT+PreAmp+PA+TS811 1296Mhz=55el.HM

Yagi+PreAmp+2C39+LT23S+TS711;2Ghz=50el .HM ant+S53MV-ZIF;

5Ghz=90cm zrcalo+S53MV-ZIF

10Ghz=90cm

zrcalo+DB9NTtrsvrtr+PA800mW+IC202 ter 12.el i0jxx z FT817 ter 50W PA za korespondenco

Vse skupaj je bilo napajano z dvema bencinskima generatorjema (3,5KW in 6KW),torej pravi pravcati field day.

Cel dan smo postavljali in zvečer je bilo vse nared.Že po prvih testih nam je bilo jasno,da če propagacija čez morje zdrži,rezultat ne bo izostal.Signali iz S5 na dveh metrih so prišli čez že z eni samcatim W! Mirko je naredil kar neka zvez na predvečer tekmovanja,vmes smo pa še ostali malo vpadali,ko je bilo kaj zanimivega (ZA-Albanija na dveh metrih je že eksotika HI).

Domačini so nam med tem kuhali in vsestransko pomagali.naše vino jim je šlo še posebej v slast,tako ,da je zvečer ostala le še skrita contest rezerva brankotove frankinje.Po napornem dnevu se je prileglo spanje, kajpak v spalni vreči pod šotorom.

O samem tekmovanju ne bi izgubljal dosti besed,saj je vse razvidno iz rezultata,ki je bil vsekakor več, kot smo pričakovali in je bil objavljen v glasilu CQ ZRS.Na dveh metrih smo "ujeli" dva ES odpiranja!!! Na 5 in 10Ghz so bili signali 500km oddaljenih postaj naravnost fantastični.Škoda,da ni bilo več S5 postaj,tako da smo uspeli narediti le Stojana S51WI!Veliko motenj smo imeli na 432Mhz ,kajti v neposredni bližini ima Berlusconijev imperij svojo TV oddajno postojanko (tako

smo izgubili zvezo z UR7D ki nas je klical zaman).Zato tudi rezultat na tej frekvenci ni najboljši.

V nedeljo smo takoj po tekmovanju za seboj pospravili v pičlih petih urah.Trata je ostala takšna,kot je bila pred našim prihodom in to nam je še posebej v čast. Še večerja (odlične na žaru pečene ribe) in ponovno je bilo pred nami ogromno kilometrov.Kot se za ljudi spodobi,smo se pred odhodom še enkrat okopali v Jadranskem morju in odrinili ,na pot.Kdo ve,koliko krat bi med vožnjo zaspal,če se Mirko z nadčloveškimi napori ne bi trudil in se pogovarjal z menoj.Tako smo nekako čez Verono (kjer smo odložili Mirka) prispeli do Slovenije najhuje pri vsem pa je bilo to, da sem moral iz Škofij do Ljubljane in potem še nazaj v Koper.

Kar se Carine tiče,nismo imeli nikakršnih težav.ATA karnet priporočam vsem,ki se odpravljate na ekspedicije izven S5!

Toliko o avanturi na jugu Italije,naslednji članek pa bo že govoril o našem septembrskem izletu v KN09CE.

Good DX's de S55M-Adi

4 AVTORJI, 4 KNJIGE, 4 QSL-ke IN ŠE KAJ...

PRVI OM

William I. Orr, W6SAI, je leta 1955 na svetlo dal knjigo BEAM ANTENNA HANDBOOK in leto pozneje VHF HANDBOOK. Ti dve knjigi sta služili tudi sestavljalcem ARRL "biblije", to je Radioamateurs Handbook, pri poglavjih o antenah in posebej o VHF antenah.

Obe sem nabavil in sta mi tedaj služili kot odlična strokovna osnova pri izdelavi VHF aparatur in anten.

Poučevali sta me o predajačevalnikih. Tam sem izvedel, na primer, za prečudovito "very low noise" triodo 417A, ki je dosegla neverjetno šumno število 3 db pri 144 MHz - HA, HA - (z manj drago 6AM4 pa spoštljivih - HA, HA - 4,5 db). Seveda sem predajačevalnik s prvo cevjo takrat tudi izdelal. Takrat je podobnega naredil tudi mariborski radioamater in profesor Zdravko Ženko. Trdil je po bandu, da njegov RX tako občutljiv, da "sliši travo rasti".

Takrat so bili zlati časi za poslušati travo rasti, ali pa vsaj kakšno grmičevje. Po naši okolici, zelo redki so bili UKV oddajniki močnejši od prepotentnih 50 W - in če priključim smisel Robijevega reka, ki je sedaj postal že prislovičen - smo na dveh metrih tedaj sekali zelo tanko slamo. Tudi mlatili smo jo in to počenjamo še dandanes. (npr. PR) Vse to je bilo pred 45 leti. Takrat sem delal, seveda, tudi na KV bandih in sem z Yagi anteno za 21 MHz, izdelano po njegovi knjigi, imel QSO in prejel QSL-ko od Kalifornijca Billa Orra, W6SAI.

DRUGI OM

Rudolf Siegel, OK1RS, Čeh iz Prage. Tamkaj sem bil na začetku leta 1957 na strokovnem obisku tovarne Tesla, kjer so delali radioaparate in tudi elektronske komponente. Spoznal naj bi tovarniške postopke za uvedbo montaže radijskih aparatov pri nas. Pri tej praksi sem spoznal tudi enega od konstruktorjev prvih FM aparatov. In bil je... radioamater. Seveda sva takoj ujela pravo valovno dolžino, na kateri se je potem odvijalo najino sodelovanje.

Zaupal mi je, da je s sodelavcem napisal tudi knjigo o frekvenčni modulaciji "Kmitočtova Modulace". Drugi dan mi jo je prinesel, se vanjo podpisal in mi jo podaril.

Leta, ki so sledila, so prinesla velik razmah FM aparatov na mnogih področjih in tako mi je knjiga zelo prav prišla; tudi pri izdelavi kakšnega amaterskega ali profesionalnega TX-a. Na elektronke, seveda. Žal Rudolf tedaj ni imel pri sebi nobene QSL-ke.

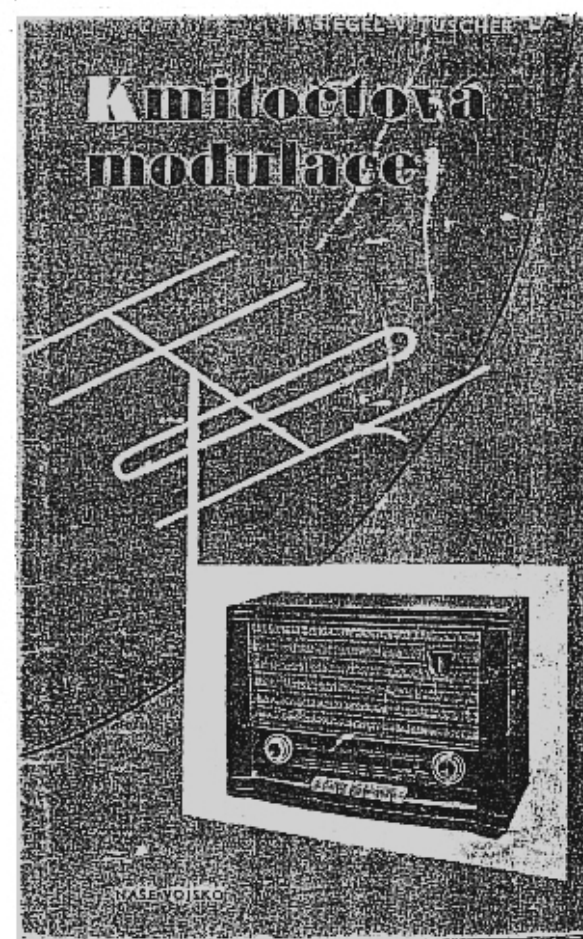
POBERAJ LOJZE YU3JN
KOPER, Nabr. F. Planina 2

RUDOLF SIEGEL
ING. VLADIMÍR TUSCHER

KMITOČTOVÁ
MODULACE

from YU3JN
to OK1RS
12.2.57

NAŠE VOJSKO
SVAKO PRAVILNOSTI S AKKORDOM
1956

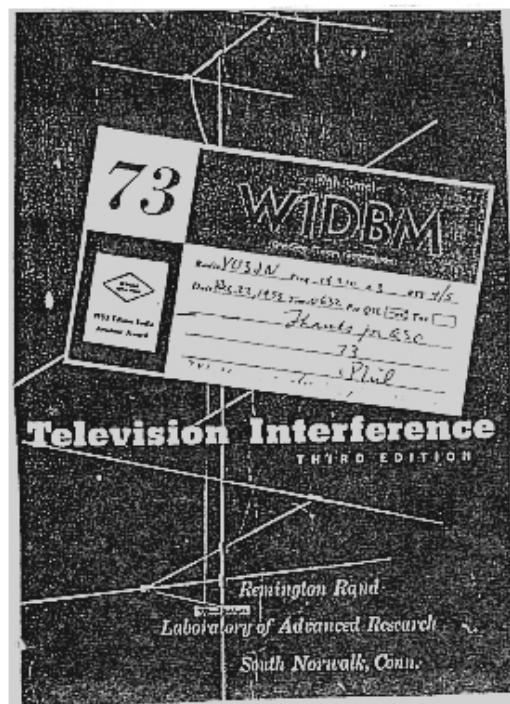
TRETJI OM

Tretjo knjigo sem dobil po pošti iz Connecticuta, potem ko sem imel zvezo z WIDBM, Philom Random, na 14 MHz. Sredi šestdesetih let so bile YU postaje v foniji zelo redke, zato sem bil za kakšnih tisoč Amerikancev "first YU phone", ali pa sploh "first YU". In tako so deževala direktna pisma s QSL-kami in IRC kuponi. Imel sem zagotovo več dela s poštnimi odgovori, kot pa s QSO-ji. Pa pride večja kuverta formata A3, oziroma yankeejevskega formata. Notri pa knjiga in QSL-ka. Dobri Phil mi je poslal knjigo namesto

IRC-a. Naslov knjige: Television Interference. "Aha," si mislim: "Tole bo priročnik, ki poučuje ameriške radioamaterje, kako se izogibati in se boriti proti motnjam, ki jih povzročajo TV postaje radioamaterjem. Knjigo lahko mirne duše dam stran, pri nas bo prišla v poštev kvečjemu čez dvajest let."

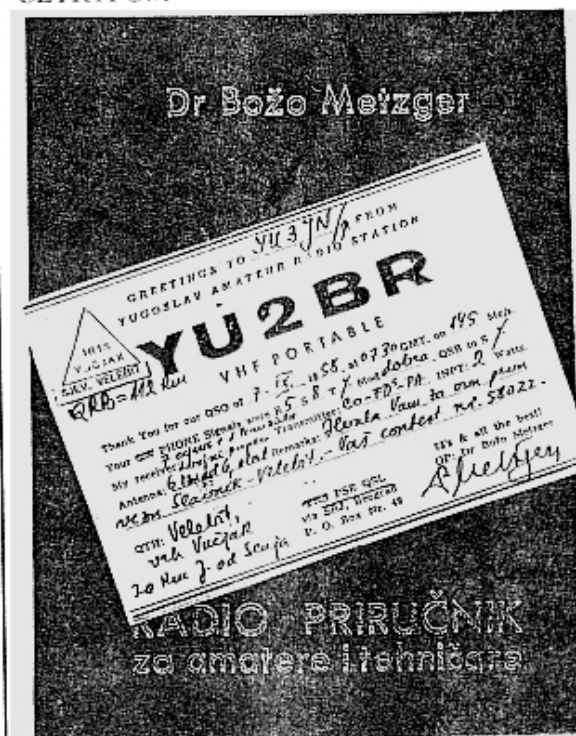
Connecticutčan Phil Rand - WIDBM je nedvomno smatral, da se decembra leta 1955 tudi na našem koncu dušimo od TV signalov in da imamo radioamaterji silne težave z njimi. Nista minili niti dve leti in en mesec, ko sem od nekod na taisti naš konec privlekel moj prvi TV sprejemnik.

No, nekaj let pozneje mi je ta knjiga prav prišla. In ne samo meni. Razkrila mi je marsikaj: Od izdelave filtrov, škodljivega premoduliranja oddajnikov, do oklopljanja oddajnih naprav.

S tem zadnjim v zvezi naj povem, da je pred leti nek naš radioamater razstavljal - pri Škocjanskih jamah je to bilo - bojda delujoči KV oddajnik na šasiji iz sive plastike, s stenami iz sive plastike, dno in pokrov iz sive plastike, prekati iz sive plastike. Vse je bilo zelo lično izdelano, le škoda, da je bila plastika siva. Če bi bila prozorna, bi zagotovo izžarevala na vse strani - razen vseh mešanice radijskih frekvenc, kot je to počela pri sivi plastiki - tudi svojo lično podobo vsem gledalcem v užitek.

ČETRTI OM

Dr. Božo Metzger, YU2BR (sedaj 9A2BR) je v sedemdesetih letih napisal obsežni Radio priručnik za amaterje i tehničare, ki je veljal za "biblijo" tudi na naših tleh. Knjiga je doživela velik uspeh in več izdaj.

Velika množica aparatov opisanih v knjigi sloni na uporabi polprevodniške tehnologije. Poleg široke uporabe transistorjev uvaja tudi prva integrirana vezja.

V poglavju o UKV je omenjena tudi aktivnost na mikrovalovih. Tedaj - pisalo se je leto 1982 - avtor ugotavlja, da je na mikrovalovih aktivnih okoli 30 amaterjev, velika večina iz Slovenije, ki delajo na 10 GHz s širokopasovno frekvenčno moduliranimi aparaturami.

Imel sem čast osebno spoznati dr. Metzgerja, YU2BR, v Zagrebu, nekaj let po najinih prvih zvezah na 144 MHz; ko je bil on na Velebitu, jaz pa na Slavniku. Še vedno hranim nekaj njegovih QSL kartic. Nanj imam lep spomin, pa tudi hvaležen sem mu zaradi napora, ki ga je - skupaj z nekaj sodelavci - vložil v pisanje tega velikega, 790 strani obsegajočega priročnika.

PETI OM

Peti mož ni napisal knjige. Bil pa je "vice - chairman" svetovno prestižne firme Microwave Associated, morda največje na področju mikrovalovnih polprevodnikov in komponent. Vendar se tega moža, Dana Atchleya - WICF, spominjam kot "očeta" - pred dvajsetimi leti slovitega - GUNNPLEXERJA. To ni nobeno orožje, marveč srce ali front - end za amaterski RTX FM na 10 GHz.

Bila so pozna 70. leta, ko se je pojavila reklama za gunnplexer. Kot se je to vedno dogajalo, je bilo tudi tedaj nujno priti do te najnovejše igrače.

Sam sem že prej odprl novo - 10 GHz - poglavje s skromnimi napravami, osnovanimi na mikrovalovnih protivlomnih glavah. Novo "igračo" sem kupil v Nemčiji. Nad njenim izgledom sem bil malo razočaran, saj njene dimenzije niso presegle treh ena na drugo zloženih škatlic od vžigalic. Ko sem zgradil vso

"okoliško infrastrukturo", sem pričel oddajati in dosegal sem lepe rezultate.

O tem sem pisal izdelovalcu v Burlington, Mass., USA in prijazno mi je odgovoril - nihče drug kot - *Vice-chairman "Yours very truly Dana Atchley Jr., W1CF"*

No, dobro! Kasneje sem ob obisku neke razstave TV tehnologije v Brightonu na Angleškem, slučajno naletel na štant firme Microwave Ass. Drugi človek s katerim sem govoril je bil že kar *Vice-president Dana Atchley, W1CF*. Na dolgo sva razpravljala o njegovi uspešni aparaturci.

Ker moja angleščina ni bila najbolj briljantna, sva prešla na nemščino in naposled na francoščino. Na moje veliko presenečenje je ta dva jezika obvladal zelo dobro.

Svetovljan, pač. (Znanje tujih jezikov je sicer velika redkost med vase zagledanimi

amerikskimi yankees.)

Omenil sem mu, da sem nabavil mojo - malce predrago - gunplexersko igračo v Münchnu in, mimogrede, da mi jo je prodala tamkajšnja predstavica njihove firme, prijazna in lepa gospa, *tres joly femme*, pravzaprav krasotica. "Ah, če je tako," pravi moj smejoči se sobesednik: "*Demain je prends l' avion pour Munich*, kjer imam nujni posel." Pravi svetovljan, pač!!

Very truly yours,
Lojze Poberaj S51JN

INVENTURA

V letošnjem letu smo prispevali članke in s tem ustvarjali naše glasilo: S51JN, S51TA, S51VI, S53AU, S53DT, S53MA, S53RA, S53Z, S54G, S55SL, S56IAI, S56RSV, S57CQ, S57KV, S57LO, S57NWG, S57ONW, S58RU, S59AV in S59KW.

Časopis in s tem tudi "informativni prispevki" je takšen kot je, takšen, kot ga skupaj naredimo, nič boljši in nič slabši. Prebrali smo veliko zanimivih člankov; nekateri ste se oglasili z enim člankom, nekateri ste to storili tudi večkrat. Fantje, hvala za sodelovanje! Posebno pa se moram zahvaliti Lojzetu, S51JN, ki nam redno pošilja svoje članke. Objavljam jih z veseljem, saj sem mnenja, da so zanimivi in duhoviti. In naj ravno zato zaželim našemu časopisu to, da bi se morda v prihodnjem letu našel še kdo, ki se spominja zanimivih radioamaterskih dogodkov prejšnjih desetletij, kdo, ki bi bil - tako kot Lojze - pripravljen za prihodnje radioamaterske rodove shraniti kamenček naše zgodovine, napisati o tem članek, ga objaviti in s tem rešiti pred kamnolomom časa. Vabljeni, dragi OT-ji!

Naj zaželim časopisku tudi to, da bi lahko večkrat objavili kakšno kontest reportažo, opis ekspedicije, da bi lahko aktivneje spremljali

dogodke v naših klubih, se skupaj veselili radioamaterskih dosežkov različnih skupin in posameznikov... Vabljeni vsi, ki tako ali drugače soustvarjate naš radioamaterski vsakdan.

Na koncu pa še enkrat ISKRENA HVALA vsem, ki sodelujete pri oblikovanju in izdaji te - v S5 merilih - unikatne periodične publikacije!

Srečno 2002!

Vanja, S59AV

Vsem sporočamo, da imata Doris, S57EBY in Samo, S57NWG - YL dojenčka - Laro, tako da se bo v klubu procentualno povečalo število operaterk. Srečno!

Vsem radio amaterjem in njihovim članom
želimo vse najlepše v Novem Letu 2002
S5 Obalni

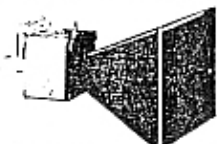
Enjoy Dxing!

GUNPLEXER™ TRANSCEIVER

"FRONT END" BY MICROWAVE ASSOCIATES

- Features:
- Low Cost
 - High Sensitivity
 - Integrated Assembly
 - Electrically Tunable
 - High Reliability
 - Low Operating Voltage

PRACTICAL
RANGE
CONSIDERATIONS

THE GUNPLEXER SYSTEM

The backbone of amateur microwave applications is the Gunplexer system. It is the only system that has an integrated assembly of the Gunplexer and the Gunplexer antenna. The Gunplexer system is the only system that has an integrated assembly of the Gunplexer and the Gunplexer antenna. The Gunplexer system is the only system that has an integrated assembly of the Gunplexer and the Gunplexer antenna.

MACOM

DANA W. ATCHLEY, JR.
VICE-CHAIRMAN
OF THE BOARD

DANA W. ATCHLEY, JR.

GRANVILLE ROAD

LINCOLN, MASS. 01753

MACOM, INC.
BURLINGTON, MASSACHUSETTS 01803

W1CF

THE GUNPLEXER SYSTEM is the only system that has an integrated assembly of the Gunplexer and the Gunplexer antenna. The Gunplexer system is the only system that has an integrated assembly of the Gunplexer and the Gunplexer antenna.

TWO-WAY
COMMUNICATION

The Gunplexer system is the only system that has an integrated assembly of the Gunplexer and the Gunplexer antenna. The Gunplexer system is the only system that has an integrated assembly of the Gunplexer and the Gunplexer antenna.

G.R. WHITEHOUSE & CO.